

[Gregersen.]

klare Standpunkt, som Venstres Vælgere for længe siden har taget? Vælgerne har dømt den Historie, de ønsker, at Teatret skal gaa over til Privatdrift, skal ind under de samme Vilkaar som et hvilket som helst andet Teater.

Det ærede Medlem Hr. Vagn Bro har været anderledes klar i en Artikel i „Fyns Tidende“ for 17. Marts 1934, en Artikel, han har givet Overskriften: „Endelig—?“ Og jeg beder om Formandens Tilladelse til at citere et ganske kort Stykke; ganske vist er der et enkelt Fremmedord i Artiklen, men da Forfatteren har forklaret Meningen, haaber jeg ikke, jeg kommer i Konflikt med Forretningsordenen ved at citere det:

„En Statsscene er i Dag en Fortidslevning — et „Rudiment“, for at opfriske et berømt Ord, saa sandt som det er bevisligt, at den sande Kunst i mindst lige saa høj Grad flourer paa de private Scener over det hele Land. . . . og lad saa Orfeus med alle sine Følgesvende tage hele Institutionen med sig paa sin vilde Flugt til og gennem Underverdenen — og lad den blive der.“

Dette Standpunkt burde det ærede Medlem Hr. Himmelstrup ogsaa have taget, saa havde vi været fuldkommen enige, og saa havde Venstres Stilling været klar. Den nuværende Baade-og-Stilling kan Venstre ikke i det lange Løb opretholde over for sine Vælgere.

Vi for vort Vedkommende vil ogsaa være imod, at man ad andre Veje søger at skaffe de Penge, der bliver Brug for. Den Vej, den højtærede Undervisningsminister har peget paa, at man skulde oprette en Kulturfond af en saadan Størrelse, at man derigennem kunde yde $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til Det kongelige Teater — en Vej, som han kalder en fiks og rimelig Omvej til Løsning af Problemet: Statstilskud til Det kongelige Teater —, vil vi være imod; jeg tror, det vil møde stærk Modstand blandt Radiolytterne, og det er ogsaa kun en anden Maade at tage Skatteydernes Penge paa for at drive Teater med dem.

Vor Stilling er klar, og jeg behøver ikke at bruge flere Ord for at slaa den fast. Det er til enhver Tid forargeligt at drive Teatret paa den nuværende Maade, og det er det ikke mindst i denne Tid. Vi vil naturligvis

stemme for Venstres Ændringsforslag om de 250 000 Kr., fordi vi er ganske klar over, at hvis Teatret ikke faar mere, maa der ske det, som skal ske: saa maa det gaa over til privat Drift. Men naar det er Meningen, at Teatret ikke skal have mere, kunde Venstre lige saa godt have været ærligt og have sagt rent ud: vi staaar paa samme Standpunkt som Retsforbundet: Det kongelige Teater skal ophæves som Statsinstitution.

Aksel Larsen: Jeg vil gerne begynde med at rette et Spørgsmaal til den højtærede Undervisningsminister. I Ændringsforslag Nr. 212 foreslaas der en Række nye saakaldte Kunstnerunderstøttelser, bl. a. til Malerinden Fru Agnes Slott-Møller og Forfatteren Jørgen Barokdahl. Jeg forstaar ikke, at disse Mennesker skal have Understøttelse, jeg kan ikke se, hvad deres Produktion har med Kunst eller Kultur at gøre, og det kunde interessere mig at høre af den højtærede Undervisningsminister, som vistnok tidligere har betegnet omtalte Malerinde som noget i Retning af den hvidlevrede Reaktion, hvorfor disse to Mennesker skal have Understøttelse.

Dernæst maa jeg beklagevis støde an mod den gode Tone i Tinget og bryde den i mange Henseender interessante Teaterdebat. Det forekommer mig, at der er Ting paa Undervisningsministeriets Budget, som er betydeligt vigtigere end dette Spørgsmaal om Teatret, som jeg for øvrigt skal komme tilbage til senere.

Ændringsforslag Nr. 176 gaar ud paa en Bevilling af 4 240 Kr. til Undervisning af de undervisningspligtige Børn fra Kolonien i Maaløv. Det er altsaa den første Regning, der bliver præsenteret Statskassen fra det Fallitbo, der blev grundlagt derude med Statsstøtte. Jeg har tidligere paa mit Partis Vegne rejst denne Sag her i Tinget, men har ganske naturligt ikke faaet Svar, fordi alle vigtige Spørgsmaal ikke besvares, hverken af de dertil egnede Ministre eller af de implicerede Partier eller Medlemmer af Tinget. Kolonien ved Maaløvgaard er startet som et saakaldt Forsøg paa at afhjælpe Arbejdsløsheden, startet af et Foretagende der kalder sig „Foreningen til Arbejdsløshedens Bekæmpelse i Danmark“, en Forening, der først og fremmest bestaar af et Par lønnede Funktionærer, dernæst